

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petra Šuránka a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **T. D.**, proti žalovanému: **Okresní soud v Pardubicích**, se sídlem Na Třísle 118, Pardubice, v řízení o žalobě proti usnesení žalovaného ze dne 23. 1. 2017, č. j. 5600050416,

t a k t o :

Věc **se postupuje** Krajskému soudu v Hradci Králové.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Okresní soud v Pardubicích měl podle tvrzení žalobce usnesením ze dne 23. 1. 2017, č. j. 5600050416, (dále jen „napadené rozhodnutí“) z pozice správce daně zamítnout jeho návrh na zastavení daňové exekuce dle § 181 odst. 2 písm. i) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), jež má být prováděna srážkami z pracovní odměny v rozsahu přesahujícím tzv. základní částku vymezenou nařízením vlády č. 595/2006 Sb., o způsobu výpočtu základní částky, která nesmí být sražena povinnému z měsíční mzdy při výkonu rozhodnutí, a o stanovení částky, nad kterou je mzda postižitelná srážkami bez omezení (nařízení o nezabavitelných částkách).

[2] Žalobce svým návrhem ze dne 11. 3. 2017, podaným k poštovní přepravě na adresu Nejvyššího správního soudu dne 14. 3. 2017 a označeným jako „Stížnost povinného na postup správce daně při rozhodování o návrhu na zastavení daňové exekuce“, v návaznosti na vylíčení důvodů, pro něž považuje probíhající daňovou exekuci a napadené rozhodnutí za nezákonné, uvedl, že se domáhá, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a bylo nařízeno vydat nové rozhodnutí o jeho návrhu na zastavení daňové exekuce.

[3] K návrhu žalobce přiložil přípis Okresního soudu v Pardubicích ze dne 28. 2. 2017, zn. 5600050416, v němž je mu sdělováno, že jeho odvolání ze dne 13. 2. 2017 není přípustné, což měl potvrdit i Krajský soud v Hradci Králové.

[4] Nejvyšší správní soud toto podání obsahově posoudil jako žalobu proti napadenému rozhodnutí, byť není v tuto chvíli prostá vad a vyžaduje doplnění, zejména pokud jde o přesné označení napadeného rozhodnutí a předložení jeho stejnopisu.

[5] Ustanovení § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), žalovaným určuje ten správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni. Z ustanovení § 181 odst. 4 daňového řádu přitom vyplývá, že proti napadenému rozhodnutí nebylo přípustné odvolání, proto by žalovaným měl být Okresní

soud v Pardubicích jako správce daně, který měl žádost žalobce o zastavení daňové exekuce zamítnout (judikatorní závěry o přípustnosti odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí návrhu na zastavení daňové exekuce po novele provedené zákonem č. 458/2011 Sb. s účinností od 1. 1. 2014 neobstojí, jak Nejvyšší správní soud konstatoval v odůvodnění rozsudku ze dne 30. 9. 2014, č. j. 3 Afs 99/2014 - 43).

[6] Podle § 7 odst. 1 s. ř. s., nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení věcně příslušný krajský soud. Současně podle § 7 odst. 2 s. ř. s. je k řízení o žalobě místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni. Vzhledem k tomu, že soudní řád správní pro řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nezakládá věcnou příslušnost Nejvyššího správního soudu, věcně příslušným k projednání žaloby je některý z krajských soudů. S ohledem na sídlo žalovaného Okresního soudu v Pardubicích je pak zjevné, že místně příslušným k projednání žaloby je Krajský soud v Hradci Králové.

[7] Nejvyšší správní soud proto postoupil předmětnou věc Krajskému soudu v Hradci Králové jako místně příslušnému krajskému soudu. Teprve tento místně příslušný soud může zkoumat úplnost žaloby a podmínky řízení, mezi něž spadá též absence vyloučení soudců z rozhodování.

[8] Pro úplnost pak zdejší soud považuje za vhodné připomenout rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2008, č. j. 8 As 2/2008 - 112, z něhož je zřejmý závěr, že byla-li žaloba (§ 65 s. ř. s.) podána v zákonné lhůtě u věcně nepříslušného Nejvyššího správního soudu, není její včasnost ovlivněna tím, že ji tento soud postoupil věcně a místně příslušnému krajskému soudu až po lhůtě k jejímu podání. Navíc nelze vyloučit ani to, že již zmiňované „odvolání“ žalobce ze dne 13. 2. 2017, mělo být podle svého obsahu považováno za žalobu podle § 65 s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. března 2017

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu